

אילנית עם אביה
ורנו ארבע נפשות בחדר אחד...

הסביבה הוא מאוד סגור. זה יכול להתפתח עד כדי חשיפה, או להיעצר ומייד.
לכן חושבים, פעמים רבות, שאני סנובית, מרוחקת.
ברגע שאנשים מכירים אותי — ואני בוחנת אותם כל הזמן — אני נפתחת. בכל זאת, נוצר רושם ש"אילנית היא סנובית!"
בפינה קטנה, זה קצת מפריע לי, שאומרים כך. הייתי רוצה שיכירו יותר את האדם שבי, מעבר למה שאני מצטיירת. אולי גם השניו החיצוני שחל בי — טרנינג, פנים בלי איפור — משרד זאת. אני יותר מדי רגישה ויותר מדי איכפתית. ניתן לראות זאת כחולשה.
לפעמים הייתי רוצה להיות חזקה יותר. אחת כזאת, ששוסדבר לא עוצר אותה מלהגיד, אבל אני מאוד זהירה.

בפרופורציות אחרות. אני לא עוברת בכלל בשישישבת. אני יכולה להר" שות לעצמי — גם נפשית וגם כל-כלית — להתפנק.
לולא הייתי ומרת, הייתי בוודאי מורה למתימטיקה. תמיד הייתי לי משיכה למיקצועות הריאליים: למתימטיקה, לפיסיקה. אבל שרתי בגיל צעיר, רקדתי ושיחקתי במחזות.
לא התכוונתי להיות זמרת. כש"פגשתי את שלמה (צח), הבעל הראשון) והתחתנו בגיל 18 וחצי, לא חשבתי ברצינות על קאריירה. לא האמנתי שנצליח, שנהיה מפורסמים. אני לא מתאימה לכל זה. חסרים לי מרפקים, אני לא רוחפת, לא דוהרת.
עכשיו, כשאני מדברת על זה, אני מכינה שלא ויתרתי על שוסדבר — שוסדבר! — למען הקאריירה.

(המשך עמוד 15)
מאוד טובים. אנחנו מאוד אוהבים זה את זה. אחרי תשע שנים, אנחנו עדיין כרומאן. יש בינינו פתיחות.
אני לא חושבת שהייתי מסוגלת לפתח מערכת יחסים כזאת בגיל 20. אני בהחלט ממליצה לבנות מערכת יחסים בגיל מאוחר יותר, או אפילו להתחתן ולהתגרש ולהתחתן.
באחרונה הגיעו תוצאות של בדיקות, שעל פיהן אני בסדר, ואנחנו חושבים לנסות שוב. אבל הפעם הגישה שלי שונה. זה בבחינת צ'אנס: יילך — יילך, לא יילך — לא יילך.
יש גם עניין של גיל ביולוגי — ככל זאת, אני בת 40. יש גם עניין של השלמה עם הגורל. יום אחד קמתי וראמתי לעצמי: לא גנבת, לא רצחתי, אין לי במה להתבייש!"

עתידי: "אני רוצה להודוק יפה"

אני בקשר הדוק ביותר עם הורי. בכל פעם שאני מזמנת לתלי אכ"ב, אני מבקרת אותם, והם באים הנה הרבה.
אין בי מחד להזדקק. מה ייצא לי מכך שאפחד? הרי לא ניתן לנמוע זאת. בכל זאת, אני רוצה להזדקק יפה, להמשיך להיות פעילה. אני חייבת! לא מסוגלת להיות סתם עקרת-בית, לרכל עם השכנות.
אין לי מושג עד מתי אעסוק בויםרה. אני לא רוצה לתחום כרגע גבולות, אבל כבר כיום אני מתעניינת יותר בעסקים, עוזרת הרבה לאלי. הוא משתמש במחשבות שלי.

גירושין: "לא באשמתי..."

לא ויתרתי על מישפחה. נכון שהתחתנתי שלוש פעמים, אבל זה לא באשמתי...
אני באה ממישפחה פולנית. החינוך הבסיסי שקיבלתי היה להקים מישפחה. יכול להיות שבגלל שנראיתי תמיד כליכך צעירה — ובילדותי זה נורא הפריע לי — נדחפתי מהר להיות גדולה, לנהל בית עצמאי, להיות אשה. לכן התחתנתי מוקדם — בגיל 18 וחצי.
ההורים שלי דווקא היו עלאיכפיק עם כולם, עם כל המחזורים שלי. הם לא היו גזעניים. היו לי חברים תימניים — כולם כולם התקבלו באהבה.
תמיד אמרו לי: רק אל תעמדי איתם על המדרגות תכניסי אותם הביתה!"
הנישואין הראשונים היו נישואין של חוסר-כשלות והנישואין לשלמה צח, המשמש כיום כאמרגנה. אחרי ארבע שנים התגרשנו. אחרי חמש שנים התחתנתי שוב. אחרי חמש שנים התגרשנו...

ילדות: "כולם היו חייטים"

ילדתי בארץ, בדרום-תל-אביב. בגיל 5 נסעתי, עם המישפחה, לבראזיל, וחזרתי בגיל 12.
אני זוכרת במיוחד את תקופת הילדות שלי ברחוב הרצל. גרנו שלוש מישפחות בדירה אחת. גרנו בחדר אחד, ארבע נפשות. שם אירחנו אנשים, שם למדנו, שם אבא שלי עבד — הוא היה חייט.
כל המישפחה שלי התעסקה בחיי טות: הרוזים, הסבא. אבל לא החסירו מאיתנו כלום, למרות שגרנו בחדר אחד.
יש לי זיכרון אחד חזק: סבתא שלי הייתה יושבת ליד הבניין ושואלת: "חנה'לה, חנה'לה, ביסט א בייג'לה?" (את רוצה בייג'לה? באידיש).
היא הייתה מחזיקה את הכסף מתחת לחצאית. לפתע הייתה מרימה את החצאית, מוציאה כסף ונותנת לי, כדי לקנות בייג'לה.

חלום: "להשתולל, לרקוד, להמריא!"

הנה, חלק ממה ששוחחנו — גיל 40 — מופיע בשירים חדשים שלי.
חלומות: "החנה מעבר לאילנית..."
ייתי רוצה להצטייר, כראיון זהו, כ"חנה". אני ארם ישן, תמיד מדברת ככנות, ארם רגישה. הייתי רוצה שמעבר ל"אילנית" תישמר ה"חנה".
את השם "אילנית" בחרו לי בתחילת הקאריירה, כשהופעתי עם שלמה צח. חשבו אז שחנה זה שם לא די מיסחרי. זה נשאר גם אחרי שהצמד "אילן ואילנית" התפרק.
כשקוראים לי כיום ברחוב: "אילנית" — אני לא מסתובבת אפילו לאחור. זאת דמות אחת, אבל שני שמות שונים. ברור שזה תחום עוד יותר בין החיים הפרטיים לבין העבודה.
אני לא מצטערת על שוסדבר שעשיתי בחיים, כולל הכישלונות. מה הם? אולי הכישלונות בחיי-הנישואין. בתחום הקאריירה? אולי זה שלא פיתחתי קאריירה בינלאומית. מה שעשיתי — הצלחתי, אבל לא דחפתי.

אנשים: "נוצר רושם שאני סנובית!"

אני לא מופחדת להיות, פיסיית, לכר. יש לי הרגעים שבהם אני יודעת להיות לבד, להעסיק את עצמי לבד. אבל אני לא רוצה לסיים את חיי לבד. אני רוצה לראות את נכדי גדלים. מאוד חשוב לי, ההמשך שלי. אנשים? המגע הראשוני שלי עם

קאריירה: "לא האמנתי שאצליח!"

אני כבר 22 שנים במיקצוע. זה לא עניין של עליות או פסגות. אחרי שיש פיסגה, יש ה"אחורי" — מין שלב כזה, שבו צריך לדעת איך לעבור הלאה, להישאר.
תמיד היה לי ברור שלכל דבר יש סוף, ויהיה לך סוף.
לי יש מישפחה: הייתי שבע שנים "זמרת-השנה". אז זה התאים לי לגיל, למחשבה. כיום הכל השתנה, הכל —

א. בירמן את רפי שרותי גביה ואבטחה בע"מ

■ טיפול בשיקים ללא כיסוי בכל הארץ כולל במגזר הערבי
■ גבייה וביצוע צווי מעצר וצווי עיקול ■ ביצוע פסקי דין ופינויים
■ בלדרות לחו"ל ■ אבטחה מיוחדת ■ שומרי ראש

חולון, סוקולוב 13, טל' 03-854233, 5053181, 5053129
חיפה, החלוץ 27, טל' 04-641711, 666269
ירושלים, המלך גורג' 16/6, טל' 02-246842
איתורית, טל' 02-224341, מנוי 6555, בירמן
נתניה, רמז 15, 053-619093
איתורית, טל' 03-7549111, מנוי 6444, רפי

בקרו ב יפתח סניפנו בבאר-שבע